

914

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

w sprawie wypadków, w których zgłoszenie celne może być unieważnione po zwolnieniu towarów, szczegółowego trybu postępowania organu celnego przy przeprowadzaniu rewizji celnej, pobieraniu próbek towarów, weryfikacji lub przy unieważnianiu zgłoszeń celnych oraz zwalnianiu towarów.

Na podstawie art. 78 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zgłoszenie celne może być unieważnione po zwolnieniu towarów do procedury wywozu, wywozu z jednoczesnym zastosowaniem dokumentów tranzytowych, uszlachetnienia biernego, uszlachetnienia biernego z jednoczesnym zastosowaniem dokumentów tranzytowych, do przeznaczenia celnego powrotny wywóz albo do przeznaczenia celnego powrotny wywóz z jednoczesnym zastosowaniem dokumentów tranzytowych w następujących wypadkach:

- 1) jeżeli nie opuścili polskiego obszaru celnego towaru, w związku z którym wywozem lub powrotnym wywozem przewidziany jest zwrot lub umorzenie cła albo zwolnienie zabezpieczenia mogącego powstać długu celnego lub zastosowanie preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny, a zgłaszający spełni łącznie następujące warunki:
 - a) zwróci urzędowi celnemu, który przyjął zgłoszenie celne, wszystkie otrzymane karty tego zgłoszenia oraz inne dokumenty wystawione przez urząd celny po przyjęciu tego zgłoszenia,
 - b) przedstawi urzędowi celnemu, który przyjął zgłoszenie celne, inne niż określone w lit. a) dokumenty podstemplowane lub potwierdzone przez organ celny w celu naniesienia na nich adnotacji o unieważnieniu zgłoszenia celnego,
 - c) udowodni, że towary nie opuścili faktycznie polskiego obszaru celnego w razie dokonania przez graniczny urząd celny na dokumentach adnotacji związanych z wywozem lub powrotnym wywozem towarów,
 - d) przedstawi towary w urzędzie celnym, który przyjął zgłoszenie, w celu zdjęcia zamknięć celnych lub dostarczy do tego urzędu dokumenty potwierdzające, że zamknięcia zostały zdjęte lub zniszczone przez organ celny lub za jego zgodą w innym miejscu znajdującym się na polskim obszarze celnym, w wypadku gdy na towary zostały nałożone zamknięcia celne,
 - e) udowodni, że zwrot lub umorzenie cła, zwolnienie zabezpieczenia lub zastosowanie preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny zostały wycofane albo właściwe organy podjęły działania mające na celu ich wycofanie;
- 2) jeżeli towary inne niż wymienione w pkt 1 nie opuścili polskiego obszaru celnego, a zgłaszający dokona czynności, o których mowa w pkt 1 lit a)—d).

2. Zgłoszenie celne może być unieważnione po zwolnieniu towarów krajowych do procedury składu celnego, jeżeli nie podlegają one preferencyjnym środkom przewidzianym dla wywozu towaru poza polski obszar celny stosowanym w momencie objęcia towaru procedurą składu celnego lub, jeżeli towary podlegają takim środkom, a zgłaszający udowodni, że środki te zostały wycofane albo właściwe organy podjęły działania mające na celu ich wycofanie. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. a)—c) stosuje się odpowiednio.

§ 2. Rewizja celna towarów złożonych na wniosek zgłaszającego w miejscu czasowego składowania innym niż urząd celny jest dokonywana na koszt zgłaszającego.

§ 3. 1. Przed przystąpieniem do rewizji celnej towarów organ celny powiadamia zgłaszającego o terminie i miejscu przeprowadzenia rewizji.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w formie ustnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W uzasadnionych wypadkach organ celny dokonuje powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w formie pisemnej.

4. Jeżeli zgłoszenie celne zostało dokonane w formie pisemnej, organ celny umieszcza na zgłoszeniu celnym adnotację o dokonaniu powiadomienia.

§ 4. 1. W wypadku gdy zgłaszający lub jego przedstawiciel nie stawi się w terminie i miejscu określonym w powiadomieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, lub odmówi udzielenia żądanej pomocy w rewizji celnej towarów, organ celny przeprowadza rewizję bez ich udziału, odnotowując ten fakt w zgłoszeniu celnym.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, rewizja celna towarów jest dokonywana na koszt zgłaszającego, a jej wyniki są równoznaczne z wynikami rewizji dokonanej w obecności zgłaszającego.

§ 5. 1. Po przyjęciu zgłoszenia celnego organ celny może przystąpić do rewizji celnej towaru, polegającej w szczególności na:

- 1) dokonaniu oględzin towarów,
- 2) przeliczeniu, zważeniu towarów lub dokonaniu innych pomiarów,
- 3) kontroli wskazań lub zapisów urządzeń pomiarowych stosowanych w transporcie przesyłowym,

- 4) prześwietlaniu środków transportu, opakowań lub bagażu,
- 5) ustaleniu parametrów i właściwości towarów w celu stwierdzenia ich rodzaju i stanu lub oceny ich wartości celnej.

2. W toku rewizji celnej towaru organ celny dokonuje porównania ilości, rodzaju i stanu towaru z danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym oraz dołączonych do niego dokumentach. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rewizji organ celny stwierdzi niezgodność, funkcjonariusz celny przeprowadzający rewizję jest obowiązany sporządzić protokół.

§ 6. Czynności rewizji celnej towaru mogą zostać ograniczone do oględzin, w szczególności w odniesieniu do:

- 1) przesyłek wartości dewizowych opatrzonych zamknięciami bankowymi,
- 2) jednorodnych towarów masowych,
- 3) towarów w oryginalnych opakowaniach producenta,
- 4) pustych środków transportu,
- 5) towarów, które ze względu na swoje szczególne właściwości wymagają specjalnych opakowań, a ich otwarcie wymaga zachowania szczególnych warunków, których niedotrzymanie mogłoby spowodować uszkodzenie lub zniszczenie towarów, a informacja o możliwości zaistnienia takiego wypadku została zawarta w zgłoszeniu celnym.

§ 7. Organ celny przeprowadza rewizję celną całości towarów, w szczególności gdy:

- 1) stwierdzono naruszenie lub zdjęcie zamknięć celnych,
- 2) stwierdzono uszkodzenia środków transportu lub opakowań z nałożonymi zamknięciami celnymi,
- 3) następuje przyjęcie towaru do depozytu celnego,
- 4) stwierdzono lub istnieje uzasadnione podejrzenie sfałszowania dokumentów,
- 5) wyniki częściowej rewizji towaru nie odnoszą się do całości towarów objętych zgłoszeniem, gdyż w jej toku stwierdzono różnicę pomiędzy ilością, rodzajem lub stanem towaru a danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym.

§ 8. 1. Jeżeli klasyfikacja towaru według nomenklatury towarowej taryfy celnej lub ustalenie jego tożsamości wymaga przeprowadzenia analiz lub badań, organ celny pobiera próbki towaru.

2. Organ celny może pobierać próbki także w wypadku, gdy jest to niezbędne do zapewnienia przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony, lub zapewnienia tożsamości towarów objętych procedurą celną.

§ 9. 1. W celu przeprowadzenia analiz lub badań próbki pobiera się w ilości i w sposób określony w przepisach odrębnych.

2. Jeżeli przepisy odrębne nie określają sposobu pobierania próbek, próbki pobiera się w ilości niezbędnej do przeprowadzenia analiz lub badań.

3. W wypadku, o którym mowa w § 8 ust. 2, próbki pobiera się w ilości nie większej niż jest to konieczne do identyfikacji towaru.

4. Organ celny sporządza protokół z pobrania próbek oraz zamieszcza stosowną adnotację na zgłoszeniu celnym.

§ 10. Do pobierania próbek przepisy § 2—4 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Pobranych próbek nie odlicza się od ilości zgłoszonego towaru.

2. W wypadku objęcia towarów procedurą wywozu lub procedurą uszlachetniania biernego zgłaszający może, za zgodą organu celnego, uzupełnić przesyłkę o towar identyczny w ilości odpowiadającej pobranym próbkom.

§ 12. 1. Jeżeli próbki nie zostały zniszczone w związku z dokonaną analizą, a ich dalsze zachowanie przez organ celny nie jest konieczne, zostają one zwrócone zgłaszającemu, na jego wniosek i koszt.

2. W wypadku nieodebrania próbek przez zgłaszającego, mogą one zostać zniszczone na jego koszt lub zachowane przez organ celny dla celów dydaktycznych.

§ 13. 1. W wypadku gdy organ celny uzna za niezbędne przeprowadzenie weryfikacji zgłoszenia celnego, czynności kontroli dokumentów i rewizji celnej towarów powinny zostać podjęte niezwłocznie po przyjęciu zgłoszenia celnego.

2. Po przeprowadzeniu weryfikacji zgłoszenia celnego dokonujący czynności funkcjonariusz celny jest obowiązany umieścić na zgłoszeniu celnym adnotację o zakresie i wyniku weryfikacji.

§ 14. 1. Jeżeli po weryfikacji zgłoszenia celnego organ celny uzna je za nieprawidłowe, decyzja, o której mowa w art. 65 § 4 pkt 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, może zostać wydana na dokumencie zgłoszenia celnego lub stanowić odrębną decyzję.

2. Decyzję odrębną wydaje się wówczas, gdy zmiany z niej wynikające wywołują w zgłoszeniu celnym skutki w odniesieniu do długu celnego. W innych wypadkach decyzja może zostać wydana na dokumencie zgłoszenia celnego.

3. Obliczenie podatku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r.

Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580 i Nr 63, poz. 639 i Nr 80, poz. 858), w prawidłowej wysokości nie stanowi elementu decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, i jest dokonywane na odwrócenie kart 6 i 8 zgłoszenia celnego, jeżeli następuje w trakcie weryfikacji zgłoszenia celnego przed zwolnieniem towaru.

4. W wypadku wydania decyzji na dokumencie zgłoszenia, funkcjonariusz celny umieszcza decyzję na odwrócenie karty 1, 1A i 3 lub 6 i 8. W sentencji decyzji powinny być wskazane kwestionowane w poszczególnych polach zgłoszenia celnego zapisy oraz wprowadzane tą decyzją zmiany. Funkcjonariusz celny wprowadza zmiany wynikające z decyzji lub z obliczenia podatku w prawidłowej wysokości w polach tylko na karcie 2 lub 7 zgłoszenia celnego, z zastrzeżeniem ust. 6.

5. W wypadku wydania odrębnej decyzji funkcjonariusz celny wprowadza zmiany wynikające z decyzji wyłącznie w polach na karcie 2 lub 7 zgłoszenia celnego, z zastrzeżeniem ust. 6, i wówczas taką decyzję dołącza do karty 3 lub 8, a jej kopię do karty 1 lub 6.

6. Jeżeli zmiany wynikające z decyzji lub z obliczenia podatku w prawidłowej wysokości powodują zmianę liczby pozycji zgłoszenia celnego, funkcjonariusz celny może użyć dodatkowych kart 2 lub 7. Na dodatkowych kartach 2 lub 7 funkcjonariusz celny po wyrazach „RZECZPOSPOLITA POLSKA” wpisuje wyraz „korekta” oraz numer i datę decyzji.

§ 15. 1. W wypadku, o którym mowa w art. 68 Kodeksu celnego, zgłaszający składa wniosek o unieważnienie zgłoszenia celnego w formie pisemnej.

2. W wypadku unieważnienia przez organ celny zgłoszenia celnego funkcjonariusz celny przekreśla unieważnione zgłoszenie i umieszcza na nim adnotację o przyczynach unieważnienia zgłoszenia.

3. Unieważnione zgłoszenie celne jest zatrzymywane przez organ celny, a jego kserokopię wydaje się zgłaszającemu, jeżeli wystąpi on z takim wnioskiem.

§ 16. 1. Jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest w formie pisemnej, organ celny umieszcza na dokumentach adnotację o zwolnieniu towarów.

2. W wypadku dokonywania zgłoszenia celnego z zastosowaniem procedury uproszczonej, o której mowa w art. 80 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego, zwolnienie towarów uregulowane jest w przepisach odrębnych.

3. W wypadku dokonania zgłoszenia celnego z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, organ celny może dokonać zwolnienia towarów także w tej formie.

§ 17. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 października 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania organu celnego przy przeprowadzaniu rewizji celnej, pobieraniu próbek towarów, weryfikacji lub przy unieważnianiu zgłoszeń celnych oraz zwalnianiu towarów (Dz. U. Nr 92, poz. 1051).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

915

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom kwoty rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2001 (Dz. U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119, z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459 i Nr 55, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom kwoty rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień (Dz. U. Nr 13, poz. 118) w § 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 po wyrazach „o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1,” dodaje się wyrazy „przekazanych w terminie, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 1,”;

2) w pkt 2 po wyrazach „o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2,” dodaje się wyrazy „przekazanych w terminie, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*